

Скалитѣ йоще сж почервени,
 Горитѣ йоще сж нажалени,
 Душитѣ тамо и днеска броджтѣ
 На тѣзъ, що мрѣхж зарадѣ народѣтъ!
 Хаджи-Димитре! стани изѣ гроба,
 Дѣ падна мъртавъ заради роба;
 Повикай твойтѣ момци отбрани,
 Кажи намѣ твойтѣ джлбоки рани!
 О вий долища, вий пуцинаци,
 Кждѣ дѣнахте таквизѣ юнаци?
 Младежи буйни! сега станете,
 И ваш'та храбрость сами явете!
 И тѣзъ, които ви васѣ убихж,
 Съ каква цѣна ви кръвѣта купихж?
 Кажете колко паднахж турци
 Подѣ ваший ударъ?

О панагюрци!

Кой гласѣ ви мощенѣ на бунтѣ повика?

О, Ботевѣ храбрий! душа велика!
 Кждѣ се скиташѣ съ юнаци твои?
 Въ кои долини? въ кои усои?
 Да ли тамѣ, дѣто Витоша вѣне?
 Илѣ тамѣ, дѣ Янтра тжжовно стене?*)
 Или ти падна вѣвъ бой ужасенѣ,
 Вѣвъ кръвѣ душманска, катѣ левѣ оквасенѣ,
 Съ чело сърдито, съ угроза люта?
 Но дѣ дѣхѣтъ ти сега се лута?
 Кои долини, кои балкани
 Той пѣлни днеска съ плачѣ, стенанѣе?
 Дали се вие надѣ село родно,
 Дѣ бистра Тжжа, тжжи безплодно?
 Дѣ твойта майка тжй жално пѣла
 И три години е сина клѣла?
 Или печаленѣ и безнадѣженѣ
 На врѣхѣ Купена **) високѣ и снѣженѣ

*) По врѣмето кога се пишеше това, мжтни слухове се носяхж за Ботева, ужѣ, че билѣ живѣ още и че се скиталѣ съ дружината си по тие мѣста.

**) Планински врѣхѣ надѣ Калоферѣ.